KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2493/2001
av den 19 december 2001
om avsättning av vissa fiskeriprodukter som har återtagits från marknaden

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter [1], särskilt artiklarna 17.5 och 21.8 i denna, och

av följande skäl:

(1) Enligt förordning (EG) nr 104/2000 skall utnyttjandet av de fiskeriprodukter som av producentorganisationerna återtagits från marknaden ske på ett sådant sätt att det inte påverkar den normala avsättningen av andra produkter. Ekonomisk ersättning kan ges under förutsättning att detta krav rörande avsättning av återtagna produkter iakttas.

(2) Åtgärder för att stabilisera marknaden kan bli fullt effektiva endast om de produkter som återtas inte på nytt förs in i det normala avsättningssystemet för dessa produkter. Det är därför nödvändigt att förhindra varje användning som indirekt skulle kunna påverka konsumtionen av sådana produkter som inte varit föremål för marknadsstabiliserande åtgärder.

(3) Det bör därför fastställas avsättningsmöjligheter för produkter som återtagits från marknaden som respekterar detta krav samt på vilka villkor dessa möjligheter får utnyttjas.

(4) Kommissionens förordning (EEG) nr 1501/83 av den 9 juni 1983 om omhändertagande av vissa fiskeriprodukter som varit föremål för marknadsstabiliserande åtgärder [2] bör därför upphöra att gälla och ersättas.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fiskeriprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Fiskeriprodukter som av producentorganisationer återtagits från marknaden enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 104/2000 och som inte berättigar till förädlingsbidrag enligt artikel 23 i samma förordning skall avsättas på något av följande sätt:

a) De kan på medlemsstaternas ansvar delas ut gratis i oförändrat skick till välgörenhetsorganisationer eller -institutioner inom gemenskapen för egen förbrukning eller till personer som på grund av otillräckliga inkomster enligt nationell lagstiftning i den berörda medlemsstaten är berättigade till stöd från det allmänna.

b) De kan i färskt eller konserverat tillstånd användas som djurfoder.

c) De kan efter att ha beretts till mjöl användas som djurfoder.

d) De kan användas som agn eller bete.

e) De kan användas till andra ändamål än som livsmedel eller foder.

2. Kommissionen kan på begäran av en medlemsstat i det enskilda fallet medge andra avsättningsmöjligheter än de som anges i punkt 1.

Artikel 2

1. Avsättningen av produkterna enligt de möjligheter som anges i artikel 1.1 b, c, d och e skall ske på följande sätt:

a) Produkterna skall göras otjänliga som människoföda omedelbart efter återtagandet från marknaden.

b) Produkterna skall bjudas ut till försäljning till alla berörda aktörer i enlighet med regional och lokal praxis. Köparna skall ange hur de avser att använda de produkter som de köpt upp och följa detta.

2. Omedelbart efter försäljning enligt punkt 1 skall en faktura eller ett kvitto utfärdas, varav skall framgå säljarens och köparens namn, produkternas användning, försäljningspriset och kvantiteterna i fråga. Producentorganisationen skall åtminstone var tredje månad sända kopior av fakturor eller kvitton till de behöriga myndigheterna i medlemsstaten.

3. Om producentorganisationerna har kunnat påvisa för medlemsstaten i fråga att det inte unnits någon köpare av produkterna efter det utbjudande till försäljning som anges i punkt 1, skall de under medlemsstaternas kontroll låta förstöra produkterna. Organisationerna skall med de tidsintervall som anges i punkt 2 andra meningen till de behöriga myndigheterna i medlemsstaten anmäla hur stora kvantiteter som berörs.

[1] EGT L 17, 21.1.2000, s. 22.
[2] EGT L 152, 10.6.1983, s. 22.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att förhindra och lagligen beivra överträdelser av det system som föreskrivs i denna förordning. De skall säkerställa att de produkter som omhändertagits inte används på annat sätt än som avsetts. Medlemsstaterna skall senast en månad efter det att denna förordning träder i kraft underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för dess tillämpning.

Artikel 4

Förordning (EEG) nr 1501/83 upphör att gälla.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen